

FERHAT TUNÇ

DOSYASI

Tekrardan Merhaba

Yer Doğubeyazıt, yıl 2003, Kùltür Sanat ve Turizm Festivali yapılıyordu. Ferhat Tunç, festivalde vereceği konsere “*Tekrardan Merhaba*” diyerek başladı. Polis bu sözü “*PKK Merhaba*” olarak tutanağa geçirdi ve Erzurum Devlet Güvenlik Mahkemesi hemen devreye girdi. Tunç, mahkeme kararıyla 7 Temmuz 2003’de Muđla konserinde tutuklanarak Milas E Tipi Cezaevi’ne konuldu. Avukatı Ercan Demir tutukluluk hali için itirazda bulununca, mahkeme, konserin kaset kayıtlarını izlemeyi kabul etti. Böylece söylenen sözün “*Tekrardan Merhaba*” olduğu ortaya çıktı ve Tunç, 8 gün sonra tahliye edildi.

T.C. yasalarında “Merhaba” demenin bir cezası yok ama siz yine de selamlaşırken dikkat edin ve Ferhat Tunç’un öyküsünün devamını merak ediyorsanız lütfen sayfayı çevirin.

Bir Devrimci Leyla ve Bir Şarkı

Tunç'un 19 Ocak 2004 tarihli Yeniden Özgür Gündem gazetesinde yayınlanan '*Bir Devrimci Leyla ve Bir Şarkı*' başlıklı yazısında "DEP davası"nı eleştirirken kullandığı 'Derin Yargı' ifadesi nedeniyle, hakkında Türk Ceza Kanunu'nun 159'uncu (yeni TCK 301) maddesi uyarınca "*Adliyenin manevi şahsiyetini neşren tahkir ve tezyif etmek*" suçundan 1 ile 3 yıl arasında hapis cezası istemiyle dava açıldı. Gazetenin Sorumlu Yazışmaları Müdürü Mehmet Çolak'la birlikte Beyoğlu 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargılanıyorlar.

Er Kırandı'yi Kurtarmak

PKK, 11 Temmuz 2005'de Tunceli'nin Pülümür ilçesinde er Coşkun Kırandı'yi kaçırdı. İnsan hakları savunucularının girişimleri sonucu, İnsan Hakları Derneği (İHD) Güneydoğu Bölge Temsilcisi Mehdi Perinçek, Diyarbakır Şube Başkanı Selahattin Demirtaş, DTP İl Başkanı Özgür Söylemez, sanatçı Ferhat Tunç ve gazeteci Umur Hozatlı'dan oluşan heyet, 4 Ağustos'ta Kırandı'yi örgütten teslim aldı. Kırandı teslim alındıktan sonra: "*Bana kötü muamele ve işkence etmediler. Er de olsam rütbeli de olsam kötü davranmayacaklarını söylediler. İlk başlarda korkmuştum ama daha sonra bu korkum azaldı. Aileme kavuşacağım için çok mutluyum*" dedi. Olayın kansız, barışçıl yollardan çözülmesine karşın yargı yine devreye girdi ve Kırandı'yi teslim alan heyet "Terör örgütünün propagandasını yapmak" iddiasıyla açılmış bir davayla yüzyüze kaldılar. Davada, Kırandı'yi teslim alan heyetle birlikte, olayı haber yapmak için bölgeye giden gazetecilerden Dicle Haber Ajansı muhabirleri Abdülkadir Özbek ve Rüstü Demirkaya, Doğan Haber Ajansı muhabiri Ferit Demir ve Anadolu Ajansı muhabiri Haydar Toprakçı da sanıklar arasında yer aldı. Savcılığın hazırladığı iddianamede, er Kırandı'yi teslim almaya giden heyet "sözde insan hakları savunucuları" olarak nitelendiriliyordu. 2 yıl kadar süren dava sanıkların aklanmalarıyla sonuçlandı.

Ama onlar da Homo Sapiens

Ferhat Tunç, 22 Temmuz 2005'te Antalya'nın Alanya İlçesi'nde verdiği konser sırasında, şarkılarının arasında yaptığı konuşmalardan birinde "*Öldürülen her gerilla da bu ülkenin evladıdır. Ölen her asker için yüreğim yanyor, öldürülen her gerilla için yüreğim kanyor. Ben bu ülkede ötekileştirilmiş kesimlerin sesiyim. Demokratik bir ülke isteniyorsa bu ancak eşitlikten geçer. Türkiye'de bir Arap'ın davası, Kürt'ün davası*

olmalı. Aslında bölücü gibi gösterilen her kesimin bu ülkeyi bölme niyeti yoktur” demişti. İzmir Cumhuriyet Savcısı Birol Çengil, Tunç’un PKK propagandası yaptığını savunarak bir iddianame düzenledi. İddianameye göre bu sözler, toplumsal barışı tehdit etmektedir ve fikir özgürlüğü kapsamında değerlendirilemez.

Tunç’un yargılanmasına, 15 yıla kadar ağır hapis istemiyle, DGM’ler yerine kurulmuş Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemesi’nde başlandı. Yargılamanın başlamasından kısa bir süre sonra Beyoğlu Emniyeti’ne bağlı iki emniyet yetkilisi Tunç’u ziyaret ederek kendilerine ulaşan bir elektronik mektup hakkında bilgi verdiler. Hrant Dink cinayetinden beş gün sonra Emniyet Genel Müdürlüğü’ne gönderilen Türk İntikam Tugayı (TİT) imzalı mesajda: *“Hrant Dink’i biz öldürdük. Şimdi Sıra Osman Baydemir, Metin Tekçe ve Ferhat Tunç’ta. Sıkıysa koruyun”* deniyordu. Memurlar, Tunç’u *“Bugünlerde kendinize dikkat edin, etrafınızda gördüğümüz şüphelileri bize iletin”* diyerek uyardılar ve Tunç’un evi ile ofisinin bulunduğu sokaklar polis tarafından gözlem altına alındı. 19 Ocak 2007’de cinayetle biten Hrant Dink hikayesini andıran bu durum Tunç’un yargı önünde aklanmasıyla sonuçlandı. İzmir 10. Ağır Ceza Mahkemesi, 4 Ekim 2007’deki karar duruşmasında Tunç’un eyleminin yasada suç olarak tanımlanmadığını belirterek, beraat kararı verdi.

Ferhat Tunç’a yapılan baskılar, sadece Türkiye’de değil, uygar dünyada da yankı buldu. Merkezi Kopenhag’da bulunan Freemuse (Özgür Müzik” adlı uluslararası kuruluş Ferhat Tunç davalarını kampanya haline getirdi. 4 Ekim duruşmasına uluslararası gözlemciler de katıldı.

Onyediler

Ferhat Tunç’a 19 Ağustos 2006’da Tunceli’de verdiği bir konserde sarfettiği sözler ve söylediği *“Onyediler”* adlı türkü nedeni dava açıldı. Konserde *“Evet, 17 kişiydi onlar, 17 can... Bu 17 insanın arasında benimde tanıdıklarım vardı. Kimisiyle aynı okulun sıralarını paylaştık, aynı sokaklarda yürüdük, aynı kaptan yemek yedik, yedirdik. Dolayısıyla onların öldürülmesini kabullenmiyorum ve bu acıya dayanamıyorum.”* diyen Tunç, Malatya 3. Ağır Ceza Mahkemesi’nde *“Terör örgütünün Propagandasını Yapmak”* (TMK 7) iddiasıyla, 5 yıla kadar hapis cezası talebiyle, yargılanıyor.

Daha geniş bilgi için: **Av. Ercan KANAR:** 212/252 3971 cep: 532/342 2987

DÜNYANIN GÖZLERİ (İnsan hakkı ihlallerine karşı iç ve dış komiteler)

Amaç:

- * İfade özgürlüğü ve bu özgürlüğün kullanımıyla bağlantılı insan hakları ihlallerine karşı hızlı ve etkili tepkiler verecek uluslararası ve ulusal komiteler oluşturmak,
- * Bu komiteler aracılığıyla iç ve dış kamuoyunu bilgilendirmek,
- * Ve bu yolla demokratik bir baskı oluşturarak bu tür ihlallerin sürmesini engellemek.

Çıkış noktası:

Geçen yıl önce Prof. Noam Chomsky'nin, ardından Kürt yazar Mehmed Uzun'un kitapları ve yayıncıları aleyhine açılan davalarda her iki yazarın Türkiye'ye gelerek duruşmalara katılması ve bu davalar için iç ve dış kamuoyu oluşması, her iki davanın da rekor sayılabilecek hızla (10-15 dakikada) beraatle sonuçlanmasını sağladı. Dünyanın gözleri bir olaya çevrilmişse, ihlaller sürdürülemiyor.

Ne yapmak istiyoruz?

Topluma yönelik baskılar her zaman DGM davaları şeklinde de karşımıza çıkmıyor. Bazen azınlıklara yönelik tehditler, bazen üniversite öğrencilerine yönelik soruşturmalar, bazen anadil, bazen başörtüsü yasakları ve buna uymak istemeyenlerin düşünce, ifade, vicdan ve inanç özgürlüklerinden başlayıp öğrenim ve çalışma haklarının gaspına kadar uzanan bir zincir bu. O halde bütün bu baskılara karşı, önce onları iç ve dış kamuoyuna duyurmak, sonra da düzenli, sürekli ve birbirinden haberli bir tepki zinciri oluşturmak gerek.

DÜŞÜNCE SUÇU(!?)NA KARŞI GİRİŞİM

Tel.: +90 216 531 7080, +90 216 492 0504

antenna@antenna-tr.org

www.antenna-tr.org